

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 212.

Trettende Session.

52de Møde.

Fre dagen den 6te December Kl. 1.

(Fortsat.)

Bille (forts.): Jeg tør dog imidlertid maaſtee tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at naar han forleden Dag, og jeg troer ikke uden Tvivl, stillede sig op som Tugtemester ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Marriager (A. Hage) og haardt bebrejdede ham den Maade, hvorpaa han havde udtalt sig om en Nationalitet, hvortil endeel af vore Medundersaatter høre, og hvorpaa han søgte at vække Splid og Tvendragt imellem Folk, der burde staae i et godt og venstabeligt Forhold til hinanden — naar det ærede Medlem paa en saadan Maade har stillet sig til disse Udtalelser om en Nationalitet, som ialtfald ikke har erhvervet sig noget særdeles Præj paa vor Velvillie, saa er det ikke ganske consequent, at det ærede Medlem tager sig det saa overordentlig let med Hensyn til Fremfaldelsen af Conflicter mellem Rigsdagens tvende Afdelinger; og dette gjør det ærede Medlem temmelig regelmæssig. Han skyder ethvert Ansvar over paa den anden Side, han holder fast ved det, som han anseer for at være Thingets ubestridelige Ret, men deri findes ikke Noget af den Forsoulighed og imødekommende Velvillie, som han forleden Dag lagde for Dagen ligeoverfor de Dtringer, der fremkom fra det nævnte ærede Medlem (A. Hage). Det er heller ikke ganske consequent — men som sagt Consequents er Noget, som det ærede Medlem ikke sætter nogen særdeles Priis paa — af det ærede

Medlem, naar han gjentagne Gange har stillet Sagen saaledes, som om han her stod med en saa ganske overordentlig Erfaring, der velvilligt af sin Overflodighed kan tillaste nogle Smuler til dem, som ikke have haft Leilighed til at gennemgaae den samme rige Rilde af Erfaringer, som han har bagved sig. Det ærede Medlem er i Besiddelse af et stort Fortrin, som jeg skal hvide al den Ære, jeg kan, det er Alderens; det ærede Medlem er i Besiddelse af en Fortid, som strækker sig over en lang Arrække, og jeg skal tilføje, at i en meget stor Deel af denne Fortid har det ærede Medlem for mig staaet som en særdeles beundringsværdig stor Mand — jeg siger: I en meget stor Deel; men det ærede Medlem maa dog virkelig ikke derfor troe, at Alt, hvad der stribes af constitutionelle Erfaringer, er indesluttet i denne Sal eller indenfor hiin Skranke, eller at alle de, som staae udenfor, aldeles Intet vide og aldeles Intet have lært. Med det ærede Medlems Tilladelse har jeg, ung som jeg er, dog haft Leilighed til nøie at følge hele den constitutionelle Praxis, som har uddannet sig her siden 1849, og med det ærede Medlems Tilladelse troster jeg mig, uagtet jeg ikke har gennemlevet den som han, dog til at kunne sige, at jeg har gjort mig saa nøie fortrolig dermed, at jeg virkelig ikke kan tage imod en saadan Reprimande — Bebreidelse vilde jeg sige: — som den, at indtrædende unge Medlemmer forlange, at Rigsdagen skal leve hele den gennemgaaede Udvikling om igjen. Dette forlanger jeg paa ingen Maade; tværtimod er det mig, som søger tilbage til dette Livs egne Erfaringer og stiller dem frem imod den ærede